

STSJ de Catalunya de 4 de febrer de 2026, recurs 46/2023

El control judicial de la discrecionalitat tècnica és limitat i només revisa casos d'arbitrarietat manifesta, error material o desviació de poder, sense poder substituir el criteri del tribunal qualificador (accés al text de la sentència)

Un aspirant va interposar un recurs d'apel·lació contra la Sentència núm. 271/2022 del JCA número 9 de Barcelona que havia desestimat el seu recurs contra la desestimació presumpta del recurs d'alçada formulat davant l'Ajuntament de Barcelona.

L'acte impugnat era la publicació del resultat de la setena prova (personalitat i competències) del procés selectiu per a l'accés, pel sistema de concurs-oposició lliure, a places de bomber/a del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de l'Ajuntament de Barcelona, en la qual el recurrent fou declarat "no apte".

El recurrent va al·legar vulneració del dret de defensa per manca d'accés a documentació, manca de notificació motivada i suposada indefensió. Va afegir que havia existit incongruència i manca de motivació de la sentència d'instància, arbitrarietat del Tribunal Qualificador i extralimitació en aplicar la base 7.1.7 de la convocatòria, creant-se criteris *ex novo* d'avaluació i alteració del contingut de la prova esdevenint una incorrecta aplicació de la doctrina sobre discrecionalitat tècnica per part del Tribunal de primera instància.

El TSJ va considerar que **no havia existit indefensió real ni material de l'afectat. El resultat de la prova va ser publicat, es va donar resposta a la sol·licitud de revisió amb detall de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les nou competències i l'expedient administratiu contempla la documentació justificativa (actes, memòria tècnica, qüestionaris, fulls de puntuació i informe tècnic) necessària.** Els magistrats van considerar que el recurrent va poder impugnar adequadament el resultat en via judicial.

Sobre la discrecionalitat tècnica, la Sala va recordar que **el control jurisdiccional en processos selectius és limitat i no pot substituir el criteri tècnic del tribunal qualificador, excepte en cas d'arbitrarietat manifesta, error material o desviació de poder.** En el cas concret la base 7.1.7 establia clarament el caràcter eliminador de la prova, les competències a valorar i el sistema de puntuació. La prova consistia en qüestionaris i entrevista competencial, amb criteris predefinitos i documentats. La puntuació del recurrent (incloent un 0 en una competència i absència d'1 punt en quatre competències) justificava objectivament la qualificació de "no apte", d'acord amb les bases.

No es va constatar cap alteració del contingut de la base ni creació il·legítima de nous criteris i respecte la jurisprudència invocada per el demandant, la Sala va considerar que les sentències aportades no són aplicables al cas, ja que les circumstàncies d'aquells processos selectius eren diferents (va existir absència de membre del tribunal, manca de publicitat prèvia de criteris, etc.), cosa que el cas concret no va ser així.

La Sala va interpretar que la sentència d'instància estava degudament motivada, que no va existir cap incongruència ni es va vulnerar el dret de defensa. L'actuació del Tribunal Qualificador va ajustar-se a les bases de la convocatòria i a la doctrina sobre discrecionalitat tècnica.

Per tant, el TSJ de Catalunya va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'aspirant i va confirmar íntegrament la Sentència número 271/2022 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 9 de Barcelona.